

ostendatur q̄ ista puella fuit re
raciter suscitata dicitur Math. v.
Confestim surrexit puella a abu
lauit de lazaro dixit domin⁹ Sol
uite eū: a finite abire. Sunt aliqui
qui aliquos passus tantū fatiūt.
Spatiunt eīnum passus cū fatiūt
atīq̄ opa & genere bono & spatiūt
aliū dum hñt aliq̄ bō p̄posita cor
dium. Spatiunt aliū dum peccata
dimittunt quantū ad extrinsecū
sed illi qui vere suscitantur nō fati
unt passus sed dietas. Una dieta
est tritio cordis alia confessio oris
tertia satisfactione operis. Exod. iiiij.
Ibim⁹ viam trium dieū in deser
to ut immolem⁹ dō nostro. Ter
tium signū ē manducacō q̄ sicut
dicit Math. Jussit de⁹ puelle dari
māducaē. Magi em̄ in nigroman
tia quoscā characteres sub antillis
mortuo & ponunt: a fatiūt eos ali
quantulū abulaē a atīq̄ verba dī
cere: s nō p̄nū facere vt māducent.
Cib⁹ quando manducat̄ primo
masticatur. deinde ad stomachuz
dirigitur. ibiq̄ digestus ad mem
bra deriuat̄ a sic incorporatur. Ille
igitur est vere suscitatus q̄ māda
ta p̄ meditacō es masticat a ea in
stomacho memorie recondit p̄ re
cordacionēr incorpat p̄ operatio
nem.

Sequitur dominica. xxv.

Dērīmō p̄mūs.

Vm subleuass̄ ille fūs
oculos avidiss̄ q̄ mul
titudo maḡ reit ad eū
a.c. Job. vi. Sicut dicie
Aug⁹. sūp Job. līas pulchras. &
bñ formatas alit laudat ille q̄ ne
scit littcās alit ille q̄ nouit. Nam p̄m⁹
p̄m⁹ laudat figuraz pulchritudi
nē. alit sensus p̄fūditatē. Sic etiāz
laudat alit pictura alit scriptuā
Nā tō laus pictuē ē & dō e xteio
ri. laus at scripture ē marie in se
suīteriori. Eo de⁹ mō miracula p̄ ex
teri⁹ p̄tendūt amīraconē vñ pui
li edificent̄. Interi⁹ otinet̄ mīsteia
vñ p̄fēce exerceat̄. Hñt ei ipsa mi
raculavit ibide dīc Aug⁹ liguas su
a sūa q̄ xp̄s ē deverbū iō vbi fa
dū nob̄ ē vbi. Mīsticē ḡ loq̄ndo
xp̄s i h⁹ euāgelio q̄druplicē geit
p̄sonā. Primo p̄ūs miserētis i h⁹
q̄ oculos subleuauit a turbā respe
xit. Respcūs ei ille signat respectū
p̄mē mie quē respectū petebat p̄
pheta dicens. Respice in me a mi
serē mei. Qūo miseref̄ p̄ filioz
suo q̄miseret̄ ē dñs timētib⁹ se a.c.
Et subdit triplicē causā q̄re sic mi
seref̄. Una sumit̄ a pte p̄ncipij. s. de
q̄rūlī a fragilī materia fūi sum⁹:
iō dicit. Quoniam ipse cognouit
figmentum nostrum. Secunda
fumitur a parte finis. q̄. s. in cine
rem redigemur. id dicit. qm̄ pul
uis sum⁹. Tertia fumitur a parte

medij. q. s. instabilem vitam ha
bemus id sibbit. Homo sicut fe
num Ad instar semina flor y homo
mo vires cit in iuuentute mō ares
cit in senectute mō putrescit in
morte Secundo gerit psonā ami
ci familiaris dum cū philipp'o lo
catus est. d. Vnde emem⁹ panes
vt manducet hīs Jo. xv Jam nō
dicam vos seruos sed amicos. qz
omnia ac. Qd aut se q̄tur hoc aut
dicebat temptans euz; innuit qz
nullus secreta sua amico suo com
mittere debet: nisi pri⁹ eum tēptet
v p̄bet. Eccl. x. Non omnē hominem
inducas in domū tuā v in cor tuū.
Multe. n. infidie sunt dolosi. eius
dem. vi. Si possides amicū in tem
ptacione polsi de illū a nō facile cre
das ei teipſū. Ante p̄bationē nō
debet seipſū de facili credere sibi: s
postq̄ tēptauit v p̄bavit a fidele
inuenit d; secure se sibi omittere.
n. Vnde legitur de alexandro qz cu;
philippus medicus ei⁹ a p̄batus
amicus medicinā sibi dare d̄ret:
sup uenēt lēe ab emul⁹ misse co
tinentes philippū venenū in me
dicinā admisiisse quas cū alexā
der legisset: medicinā prius hau
sit a postea litteras legēd as phi
li p̄o dedit ob magna; fiduciam
quā de ipso habuit malū de ipo
credere nō poterat. Qz etiā d: tem
ptans eum: videt esse stratiū illi
qd dicitur Jacob v deus. n. nem
ine temptat. Sed dicendū qz alie
temptat dyabolus. aliter hō a ali

ter dē. Dyabolus ēnī temptat v
decipiat. Pe. vlt. Aduersari⁹ ve
ster dyabolus tanq̄ leo eugiens
circuit querens quez deuoret ac.
Hō temptat v p̄bet a cognoscat
Eccl. xiiij. Ex multa lo quela temp
tabit te. Deus autē temptat v tē
ptatū a sea ab alijs cognosci faci
at. Juxta illud gene. xi. Tempta
uit deus abrahā ac. Et sequitur.
Nunc cognoui v cognoscere feci
qz timeas deū. Sed vide tur qz de tur
ba pascenda non debuit require
re philippum sed iubam qui locu
los portabat. Sed dicendum est
qz philippus oriundus erat de pa
tria illa v galilea a ideo notis fu
erat turbis. a ppter hoc de turbis
pascendis magis erat sollicitus
vt cū dicatur Ma. xiiij. Vespere at
facto accesserunt ad eum discipu
li dicentes. Desertus est loc⁹ a iā
preteriit hora: dimitte turbas v
euntes in castella emant sibi es
cas. Credendū ē qz philipp⁹ inter
eos erat: qui xp̄m magis sollici
tabat. a ideo rps philippum req
fiuit dicens. Vnde emem⁹ panes
ac. Tercio xp̄s gerit psonā domi
ni potenter operantis in hoc qz qn
qz panes sibi multiplicavit a qn
qz milia hominē inde satiauit excep
tis mulieribus a p̄uulis. vt dicit
Ma. xiiij. Hoc enim fuit potentie
infinite. Voluit quidē deus. vt di
cit Aug⁹. sup Job. noticiā sui da
re humano generi. Sed qz nō po
terat ab omnibus videri oculis

corporalibus soluit se manifestare ostensis miraculis; ideo in prima creatione miracula multa fecerunt que unum fecit propter terram segetes producere fecit. Sed quod ista miracula ex assiduitate viluerunt: igitur christus adueniens multa alia miracula fecit preter vestitum circum ordinemque naturae non quod sunt maiora: sed quod sunt magis isolata. Et subdit Augustinus. Maius enim miraculum est gubernatio totius mundi quam saturatio quinque milium hominum de quinque panibus. et tamen hoc nemo miratur. Istud mirantur homines non quod maius est: sed quod rarum est. Idem. Unde enim multiplicat de paucis granis segetes. et cetera blada: inde multiplicauit in manibus suis quinque panes. Potestas enim erat in manibus christi: panes autem illi quinque quasi semina erant. non quidem terre mandata: sed ab ipso qui terram fecit multiplicata. Quauis autem christo tam facile fuisset panes de novo creare: sicut iam factos multiplicare: volebat tamen iam factos multiplicare ut confundaret hereticos: quos sciebat esse dicturos. Omnia visibilia a dyabolo esse creata. Cum ei dicatur Job. iii. in hoc apparuit filius dei: ut dissoluat opera dyaboli. sed si illi panes a dyabolo fuisent facti: christus eos non multiplicasset: sed potius destruxisset. et alios de novo creasset. Isti pa-

Per istos pa-

nies possunt intelligi quinque spirituualiter (qui secundum mentem reficiunt quorum panum quicdam conficiuntur ex farina tota amara: quicdam ex farina tota dulci. quicdam ex farina partim dulci et partim amara. Primus est panis passionis. iste conficitur et efficitur ex farina amara et ex miseriis proximorum de quo dicitur Thess. iiij. Manducauit panes in luctu et tre more: memorans illum sermonem quem dixit dominus per Amos prophetam. Dies festi vestri auertentur in luctum. Secundus est panis afflictionis: qui conficitur ex farina amariori et ex consideratione passionis Christi de quo dicitur deuteronomio. xxvi. Septem diebus comedes absque fermento afflictionis panem. Ille panem afflictionis comedit: qui considerando domini nostri Ihesus Christi passionem corde et corpore se affligit. corde condolendo. corpore mortificando. sed debet comedere sine fermento malicie et nequitie. Cum fermento nequitie comedunt: qui dicunt Christum non vere fuisse passum. Cum fermento malicie comedunt mali Christiani qui fidem habent: sed opera non habent. Debet igitur comedere sine fermento et cum fide vera et operatione bona. Et dicitur quod comedebatur septem diebus. quia septem effusionibus sanguinis domini nostri Ihesus Christi debemus esse intenti. quatuor due fuerunt.

*no quod iste
quod panes
admodum datur*

in duabus manibus a alie due i
duob⁹ pedibus. Quinta est in to
to corpore: quādo fuit flagellat⁹.
Sexta in capite quādo spinis fuit
coronatus. Septima in latere qū
fuit lanceatus. Terci⁹ est panis
tremoris qui conficitur ex farina
amarissima et ex consideratiōe pena
rum infernalium. de quo dicitur
Ezech. iiiij. Panem tuum in contur
batione comedes. Multum enim
debet timere et conturbari: qui si
derat penam inferni. Job. xxii. Cū
recordatus fuero p̄timesco et tra
hit carnem meam tremor. Psal.
Timor et tremor venerunt sup me
et contererunt me tenebre. nec mi
rum q̄ ibi comedetur panis ama
rissimus et venenosus. Job. xx.
Panis eius vertetur in utero illi⁹
in fel aspidum intrinsecus. Quar
tus est panis deuotionis qui con
ficitur ex farina tota dulci et ex co
sideratione celestium gaudiorū.
De quo dicitur in ps. Suerūt mi
chi lacrime mee panes die ac no
ctē. Nichil enim sanctis viris i
hac vita dulcius q̄ lacrimis deuo
tionis pasci. Isa. xvi. Inebriabo
te lacrima mea et. Sicut enim ebri
us dolorem non sentit. dāna pui
pendit verba cōtemnit sic sancti
viri talibus lacrimis inebriati p
uipendunt dolores corporum. dā
na reum. iniurias verborum.
Quintus vero est panis compun
diōis: qui scilicet conficitur ex fa
rina amara et dulci. et ex recorda

tione peccatorum nostrorum. Il
la enim compunctionis habet ama
ritudinem propter offensas. et ha
bet dulcedinem propter spem ave
miam. Vnde dicitur in psalmo Ci
babis nos pane lacrimarum. ec
ce amaritudo. et potum dabis no
bis in lacrimis in mensura. ecce o
solatio. Illi autem qui non ha
bent spem venie: ipsi debent fle
re sine mensura; sed illi qui sperat
veniam: debent in flendo habere
mensuram. Proverbiorum decio
quarto. Cor quod nō nouit ama
ritudinem anime sue. ecce amari
tudinem pro culpa. in gaudio e
ius non miscetur extraeius.
ecce gaudium proxenia.

Quarto dominus noster ih̄sus
xristus gerit personam magis
tri consulentis cum ait. Colligite
que superauerunt fragmenta ne
pereant. Voluit autem dominus
noster ih̄esus xristus ut dicit cri
stostomus fragmenta colligint
propter ostentacionem; sed ut cor
dibus discipulorum qui erant in
mundo predicatur miraculum ar
tius infigeretur. Et ut miraculum
non fantasticum; sed verum crede
retur. Et ut turba discipulorum et
pauperum multis diebus de ip
fragmentis sustentarentur.

Notandum est autem q̄ que
dam reliquie peccatorum sicut co
gitatio mala et delectatio. que ali
quando remanent post peccatum
iste sunt dispergente. Vnde dicit̄

Vsa. xiiij. Perdam babylonis no
 men. germen. a reliquias. Noia
 babilonica sunt verba lasciva. g
 mina sunt opera. reliquie sunt co
 gitaciones male. Ista oia sunt disp
 genda. Sed sunt quædā reliquie
 bonaꝝ cogitationū. iste sunt ser
 uande. de quibꝝ dicitur in ps. Co
 gitatio hois ostebit tibi. et lauda
 bit te. a reliquie cogitationis diem
 festū agent tibi. Reliquie cogita
 tionis sunt bona verba. qꝝ ex abū
 dantia cordis os loquit̄. Sunt eti
 am bona opera. qꝝ illud qd̄ coroci
 pit manū operatur. Hec ḡ tria de
 um laudant. et magnū festū sibi
 faciunt. bona cogitatio. locutio
 et operatio. Ber. Puto qꝝ p singu
 los fideles qui conuertunt ad deū et
 in fidē perficiunt. festiuitas oris dñi
 Tercio sunt reliq̄e ciboꝝ et diuinit̄
 arꝝ qꝝ sunt pauperibus erogande.
 Lu. xi. Qd̄ superest date elemosinā
 et ecce om̄a munda sunt vobis. Sz
 Si de auaro. Job. xxi. Nō remāsit
 de cibis eiꝝ et ppterā nichil rema
 nebit de bonis eius. Ps. Saturati
 sunt filiiꝝ et dimiserunt reliquias
 suas puulis suis. Hoc ē deus satu
 rauit eos filiis et multis diuīciſt
 in morte nichil dimiserunt egenis.
 sed reliq̄as suas et diuinitas quas
 hic reliquunt et secū pōre nō pūt
 dimiserunt puulis suis et filiis et ne
 potibꝝ suis.

Sermo secundus.

Onus subleuasset oculos
 ihesuſ ac scriptura sac̄ē
 habet duplēm intellec
 tum. litteralem et mysticū. et ideo
 assilatur fauo mellis. spice gra
 mia ignito lapidi. De duobus p
 mis dicit Aug⁹. de verbo domini.
 Qui possumus de diuinis operibꝝ
 que leguntur intellectū alicuius
 spūalis signationis exculpere q̄i
 de obstrusis fauoꝝ cellis mella p
 ducim⁹. vel xp̄i discipulos imitan
 tes spicas manibꝝ ofricamus ut
 ad latentia grana et spūalia v̄ba
 pueniam⁹. De tertio dicit ḡr̄g.
 in moral. Cum verbum sac̄i elo
 quiū lapidi ſile dixerim in quo ig
 nis latet qui manu frigid⁹ tenet
 sed percussus ferro ignem emitit.
 Sic verba sac̄i eloquiū que p na
 ratione littere frigida tenentur:
 si quis intento intellectū pulsauerit
 de eius sensibꝝ igne pducit: ut in
 eiꝝ verbis anim⁹ ardeat. qui pri
 p̄ leam frigidā tenebat. Educa⁹
 ḡ de p̄nti euāgelio. mel. quo dico
 remur: grana quibꝝ nutriamur.
 et igne quo accendamur. In hoc
 quidem euāg⁹ in lta genera hoīm
 informant̄. Primo o templatiū.
 At oculos cordis ad deū dirigat
 qd̄ nota in hoc q̄ ihesus oculos
 subleuauit. Dicit ei ad deū oculos
 subleuare per o templatiū. In
 tellēcū p meditaciōem et affectuꝝ
 p deuocōe. Eccl. ii. Sapientes oculi

Notabil sermo.

nō b̄ de sac̄ sept̄

E. ex vñj. stgn

No

In capite illius sunt Illi enim qui
sunt celesti sapientes: debent in
xpo caput habere. oculum. intellectum
et affectum Refert agellius qdemon
eritus pbs oculos sibi eruit et h9
ca triplex ab alijs pbs designat
Prima. qz visus ipsu a meditatio
nibz interioribz impeditiebat Secu
da qz mulieres sine occupiay idere
non poterat Tertia. qz malos flo
rere nimis impatienter videbat.
a sic a sua pbia eum impeditiebat
Visio reum sensibiliu. visio reu
delectabiliumqz visio reu sublimiu
Ex qz visu mo impedit quis ne ocul
los subleuet ad deu. Primo qn mi
mis occupatur circa sensibilia et
circa terrenas diuinitas. qz tunc o
culis sed atur puluere auaricie.
Ps Oculos suos statuerunt deia
re in terru. Secundo qn occupatur
circa delectabilia et circa carnales
sicias qz tunc oculis excecatur igne
ne occupiscentie. Ps. Supcedidit
ignis a nō videunt solem. Ter
cio occupatur circa sublimia et cir
ca ambitiones mundanas qz cir
ca oculos excecatur fumo superbie
Apoca. ix. Ascendit fumus putei
abissi et obscuratus est sol et aer
et de fumo putei exierunt locuste
in terram. Iste fumus inferialis
est superbia que primo ascendit
in celum. et ibi obscurauit solem
et angelum. Deinde vero descendit
in aerem et in padisum terrestrem
ibi obscurauit primos parentes
Aer enim sicut dicit Ysidorus p

tim ad celestem. et partim ad na
turam terrenam pertinet. Sic para
disus terrestris est mediis inter
celestem et terrestrem regionem.
Deinde sumus superbie descendit
de paradiiso terrestri et reit in mu
ndum. et ibi generauit locustas et
longas hastas i dest superbos q
non solum de prope: sed etiam de
longe veniunt. Secundo informa
tur actui: ut operibus misericor
die infistat in hoc scilicet q domi
nus turbam pauit; dans nobis
exemplum ut operibus misericor
die infistamus. Et licet hoc sit la
boriosum: tamen est multum fru
ctuosum. Distinguit enim greg.
in omel: super illud Job. vii. Ha
bui mens vacuos. et noches la
boriosas ei numerauit michi. Q
sunt quedam vacua et laboriosa.
quedam vacua et non laboriosa.
quedam laboriosa et non vacua
Pati aduersa pro mundo est
quidem laboriosum sed tameniva
ciuum. quia nulla retributione di
gnum. Sapientie quinto. Lassati
sumus in via perditionis et iniqui
tatis. et ambulauimus vias dif
fices et cetera. Resoluimus a deliciis
est quoddam vacuu:; tamen no
laboriosum. Ibidem. Quid nobis
profuit superbia. aut quid diuini
arum iactantia contulit nobis.
Transierunt omnia tanqz umbra.
Pati vero propter xristum. vel
pietatis opera exercere est quide;
laboriosum sed non vacuu: immo

valde facilius. Sapi. viij. Bonorum enim labo^r gloriōsus est fructus. Tercō informans prelati ut in corrigendo debitam formam teneant in hoc. s. q̄ xp̄us debet turbas ordeacos et pisces et ipsos dimisit. In panib^z ordeaceis asperitas in pīscibus dulcedo. i bimis sione discretio denotat. p qd dāc intelligi q̄ prelati quosdaz debet arguere cum severitate quosdaz amonere cū lemitate. Omnes autē arguere cū discretione. Eccle. xij. Verba sapientū sunt stimuli a q̄ si clavi i altū defixi. Stimulus pū git sup̄ficiabiter. clavis defixus i altū et in profundū n. Vtq̄ aut adhibend^z est sapientē: iō p̄mittitur verba sapientuz. Prelati em̄ qui busdaz dñt adhibere sup̄ficiales correctiones: sic māuetis. quibusdam profundas obiurgationes: sic superbis. omnib^z tamen discrete. q̄ in omni sacrificio sal discretio nis offertur. Quarto informatur subdit ut sensualitatē restringat qd notatur in hoc q̄ discubuerūt super fenum. Per fenum enim caro intelligitur. Proū. ix. Omnis caro fenum. Est enim sensualitas ceca. iō ducit animā p̄viam periculosa. Eccle. xvij. Si prestes amē tue cupiditatem ei^z fatiet te venire in gaudiū inimicis tuis. Est ei inimica. Ad Gal. v. Caro cupiscit aduersus spiritum. Est indomita et lasciva nisi a deo castigetur. Ieremie tricūsim op̄imo. Castigasti

me et eruditus sum quasi vitulus vel inuenculus in domitus: q̄ igi tur est ceca debet ipsa p̄ viā rectā ducere q̄ est anime inimica debet ipsam potenter ferire. quia est la scia debet ipsa; in seruitutem redigere. Ad Corint. decimo. Ego autem sic curro nō quasi iūcertum. Ecce q̄ sensualitatē suam p̄ viam ecclā ducebat: sic pugno non q̄ si aerem verbēas. Ecce quia ipsa potenter feriebat. Sed castigo corporis meum a ceterā. Ecce quia ipsa in seruitutem tenebat. Quinto informatur predicatorēs ut verba que populis predictant non a seipsis sed a deo se habere cognoscant quod notatur per h^o qd dicuntur Mat̄. xiiij. q̄ christ^z dedit discipulis panes. et discipuli tuebis. Peccator: quidem est vulnēatus semiuuuus et spoliatus ut habetur Luce decimo. de illo qui inicit in latrones. Peccator: es enim delent animam vulnēatam sanare in medicinis orationib^z. Qz enim oracō sanat dicitur Iacob quinto. Infirmitur quis in vobis inducat presbiteros ecclesie ut ore su per eum et oratio fidei saluabit in firmum a cetera. Debet animam semiuuuam nutriē pane doctrinae Mat̄. quarto Non in solo pane vivit homo a cetera. Debet anima spoliatam induere vestimentis vestitum. De quib^z dicit ad Ro. xij. Abitiā opera tenebrae et induatur arma lucisā. Et tamen q̄

predicatores vulneratos sanant
vel semiuuos nutunt. vel spolia
tos induunt: nō a se: sed a xp̄o ha
bent. Vnde quilibet predicator: s
tet dicere Ula. iij. Nō sū medicus
quo ad primū: nec in domo mea
est pams. quo ad secundū. neq;
vestimentū: quo ad tertiu. Sex
to informantē auditores vt qn̄ ali
qua audiunt q̄ capē non pnt nō
ea negligāt: sed in cophmo mēo
rie recondant. Hoc nō aut in hoc
q̄ xp̄s dixit. Colligite q̄ superae
runt fragmenta ne pereant. Sepe
emī diffīlitas in sacra scriptuā
accidit ēbus de causis. Vnde dīc
Ihero. Ignosce obscuritati q̄ tribu
modis nascit aut rex diffīlitate
aut m̄grī imperīa. à discentīs m̄
mia tarditatem. Qn̄ ḡ quis non po
test aliquid capē. siue illud in se
est nimis diffīlile. siue ille qui do
cet nescit bene exponere. siue ille
qui audit est ad intelligēdū
rus. non tamen illud negligat:
sed in memoria recondat. et suo te
pore peritiores oculat. sic faciebat
discipuli: qui qn̄ a xp̄o occultas p
abolas audiebāt: ab ipso postea
requirebant. Vnde dixit ei petrus
Ma. xv. Edistere nobis pabolam
istam. Sepāmo informantē
factōres: vt benefīcia sua maxime
impendāt illis qui sūt in maiori
digentia a necessitate: qd̄ notaē per
hoc q̄ xp̄us turbam satiauit q̄ vs
q̄ ad respētā ieūnauerat. et cibos
aliunde habere non poterat. Naz.

35

Et Ambro. in libro de offi. Bene
ficiū debemus dare paupi mīdi
gēti pōtius q̄ diuīti tribus de eau
lis. Primo ppter maius meritū
Luce. xiiij. Cum facis conuiūum
nolivocare diuītes: ne forte a ipsi
te reinuentent a fīat tibi retributio
ac. Secundo ppter maius debitū;
Pauperes se obligatos reputant
illis qui bene eis faciunt. Diuītes
autem reputant prestare gratiā
illis a quib; beneficiā recipiant
Tercio propter mains precomū
Pauperes enim laudant illos q̄
bene eis fecerunt. Diuītes vero nō
laudant: sed nec gratias agunt
immo recēdantur confiteri se
beneficiū recepisse. Octauo in
formantur receptores: vt. si suis be
nefactorib; gratias agant. qd̄
notatur per hoc q̄ dicitur. Illi au
tem homines cum vidissent q̄ fec
signum. q̄ hic est vere pplexa qui
venturus ēst in mundum. quod
est otra illos qui benefīcia nō re
cognoscunt. nec grās agunt: sed
statim obliuiscunt. Beneficiū at
est singulare aut omne. aut da
tur a paupe. Beneficiū singulae
obliuiscitur homo de facilī. Vnde
secundū pbs interrogatus quid
inter hōies facilis obliuiscit. rā
dit beneficiū. Sene. Memoria bñ
ficiorum labilis. mūriātū tenax
Beneficiū omne obliuiscit ho
mo facilis. quia sicut dici cōsue
vit. qui seruit communitati suī
nulli. Beneficiū autē impensū

321 336

a paupe obtutus citur hō facilime
Vnde dī Eccl. ix. de illo paupere q̄
ciuitatem obfessam p̄ suam sapientiā
liberauit: q̄ null⁹ deinceps
recordatus est hōis illi⁹ paupis.

Sequitur sermo tertii eiusdem.

Tautē impletū sunt acē.
Per istam xp̄i refectiōnē
qua omnes sunt impletū
intelligit celestis refectio vbi erit
plena sacietas atq̄ repletio. Tria
autē sunt loca s. mūcūs. īfernū
a celū. In mundo nō est sacietas
aliqua sm̄ īferno famēs p̄petua.
In celo est sacietas plena. In mū
ndo quidē est cib⁹ materialis a spū
alis. a tñ neuter istorum faciat.
Cibum autē materialē a corpore
dūversimode deus hō i prepa
rit sūm statū iphius. In primo ei
statu. Lante p̄tū deus dedit hō i
cibum fructū arborū. a ille cibus
opetebat īnocentie. Dedit enīz
tria genera fructū. Vnum quo
nuraremur. aliū quo ī vita con
seruaremur. terciū quo probare
mur de isto autē triplici fructu
8: genī. n̄ Produxit dñs de⁹ de hu
mo omne lignum pulch̄ p̄fisiū
ad p̄fescendum suave. quo ad pri
mū. Lignū etiam vite quo ad se
cundū. Lignū q̄ scie bonū a malū
quo ad tertiu. Scđ dedit hō i
cibum olera herbarū. a hoc p̄ pec
catū. Quia enim prius hō precep
tum dei ītempsit a cibum retinuz

manducauit: iō de padiso ī mū
dum hunc tanq̄ ī exiliū eū; mi
scit ibi de p̄tō suo p̄miam agēt
a ideo dedit sibi ī cibum olera h̄
barū qui est cib⁹ p̄mitentū. Vñ
dixit eis dñs p̄ p̄tū genī. in. Ma
ledicta terra ī ope tuo acē. Et seq
tur. Spimas a tribulos germina
bit tibi acē. Et isto cibovsus est hō
vlsq̄ ad diluuiū. Tercio dedit de⁹
hō ī cibum esum carniū a pisci
um a hoc post diluuiū. Tunc enī
humana natura est debilitata. a
olerat herbarū non habueūt tan
ta m̄virtute post diluuiū; nec ter
ra tantam fertilitatē. a ideo deus
humane fragilitati descendens;
esum carniū a pisciū sibi c̄cessit
Vnde dixit dñs post diluuiū nec
a filijs eius. Genī. ix. Terrorū et
tremor sit sup̄ cūcta animātia ter
re a sup̄ omne volucrē celi a pisces
matis: quasi oia oleravientia tū
dibirobis oia. s. ad manducandū
In magnis tñ aīalib⁹ hō p̄di dī
dñmū: et cognoscat p̄p̄ p̄ccatū
diminutā ēē suā dignitatē. In mī
mīmis sic muscis a pulicib⁹ silē:
vt cognoscat suā īseriā a vilita
tē. In medijs at sic p̄corib⁹ a in
mentis retinuit p̄pter suā n̄cītate
Ista autē c̄cessio de ehu carniū a pi
scium adhuc durat. In nullo at
isto v̄ statuum hō sacietatē īue
nit. Nā nec ante p̄din īveit satie
tate ī fructib⁹ arborū. nec postea
ī ehu olez a herbarum. nec p̄ di
luuiū ēē mō ī ehu carniū a pisciū

Sed si homo hodie bene comedit
et bibit: cras melius vult comedere et bibere. **Vsa. lvi.** Venite summa
mus vīnū impleamur ebrietate.
et erit hodie sicut cras: et multo à
plūis. Quarto dedit de **lvi** in pa-
diso cibum dissimilem ab istis nō
quidē fructū arboris materialis sī
cibum vteri virginalis. **P̄s** Cuz de-
derit dilectis suis omnū. ecce be-
reditas dñi filij merces fructus vē-
tris. Non olera sive herbas terre-
sed videntia pascu. vīte **Jo. xiiij.** In-
gredietur et egredietur et pascua
inueniet. non carnes animalium vel
piscium: sed delicias angelorum. **P̄s**
Panem angeloꝝ māducauit hō
Sed mundus hō; cibū spiritualē
appetitū diuinitatū et honoꝝ. et ci-
bus iste etiā nō satiat: quō poss;
quis satiari de aura. vmbra. et se-
tore. **Vmbra** quidē nō potest sati-
are: sed infigidare. **Ventus** hic
est aura: non p̄t satiare: sed infla-
re. fetor non p̄t satiare: sed inficere.
Vmbra signat diuitias ex eo q̄
cito transeunt **Sap. v.** Transiēt
omnia sicut umbra et ideo cor auar-
iī infrigidat. **Eccle. liij.** Gelu sicut
salem super terrā effundet et effun-
di p̄mittet. Et dicit salem q̄ tale
gelu facit cor auari esse sterile ab
omni opere bono. **Ventus** signat
honores. **Job. xxx.** Eleuasti me. et
quasi super ventum ponens elisisti
me valde. **Talis** ventus cor superbi
inflat. **Ad colosē. iiij.** Inflatos sen-
su carnis sue. Tales inflatos dis-

rumpit malleis dinīne sententie
Mathe. xxv. Discedite a me male-
dicti in ignem eternū a ē. **Sapi.**
iij. Discrumpet illos inflatos sine
vōce. Non enim emittent vocem
aliquis excusationis vel applica-
tionis. **Fetor** signat immundici-
as carnales. **Juxta illud Vsa. xx**
xiiij. De eadaueribus eorum ascē-
det fetor. **Iobelis. iiij.** Computu-
erunt iumenta in stirore suo. Is-
te fetor non reficit sī totam vitam
inficit et corrumpt. **Eze. xxxij.** Ri-
gabo vrigari p̄mittam terram fe-
tore sanguinis tui. **Secundus** lo-
cus est infernus vbi est fames p-
penam causata. s. q̄ nimia fame e-
orum caro erit consumpta **Trēn.**
iij. Adhesit cutis eorum ossibus
aruit et facta est quasi lignū. **Tā**
ta q̄ pellis eorū erit adusta. **Trē**
norū; quarto. **Pellis** nostra qua-
si dibanus adusta est. et facie te-
pestatum famis a ē. **Tanta** q̄ fa-
mes intra costas eorum erit indu-
sa. et ideo erit perpetua quia de cos-
tis eorū nunq̄ exire poterit. **Job.**
decimo octauo. Attenuetur fame
robur eius. et iedia et fame innu-
dat costas eius. **Tāta** q̄ linguas
proprias manducabunt **Apoca.**
decimo sexto. Manducauerunt li-
guas suas. **Tanta** q̄ sua et aliorū
brachia manducabunt. **Vsaye**
quadragesimo. **Vnusquis** q̄ ear-
nem brachij sui vorabit. **Manas-**
ses effraym. Effraym maniassem
Tāta q̄ pre nimia fame dyabolū

a deum blasphemabunt. Usque
vñ. Cum esurierit irascetur. a ma-
ledicet regi suo a deo suo. Tertius
locus est celum: ubi societas ple-
na est Ibi enim totus homo in. v
sensibus faciabitur in visione cri-
sti. visus autem delectatur in colo-
re viridi qui est medius color con-
stans ex albo a nigro. Color albo
est deitas lucida. color nigra est ea
vo de era formata. Iste duplex co-
lor: a clara deitas a nigra humani-
tas in xp̄o est iunctus a totus a
men⁹ a viridis est effect⁹. Vnde
woeat se viridem dicens. Lu. xxiiij.
Si in viridi ligno hoc faciunt: in
arido quid fieri. Ideo quilibet sa-
d⁹ dicere potest illud hester. xv.
Valde mirabilis es dñe. a facies
tua plena est gratiarum actione.
Ideo dicitur pe v In que desiderat
angeli pspicere. Olfactus delecta-
bitur in redolentia xp̄isti. In ipso
enim ē balsamum diuine nature
cynamomum diuine anime a mi-
ra carnis mortificate. Ecclesi. xxiij.
Sicut cynamomū a balsamum a-
ro. o. de. quasi mirra electa de. sua
uitatem odoris. Ex his speciebus
aromaticis sancti tantum odoris se-
tient & clamabunt a dicent illud
Can. v Trahe me post te currem⁹
in odore vngentorum tuorum. Gus-
tus delectabitur in gustando dulce-
dinem xp̄i. Vnde cantat ecclesia. a su-
tur ex Johel. iii. In illa die stilla-
bunt montes dulcedinem a colles
fluunt lac a mel. Per lac intelligi-

tur caro xp̄isti mundissima. per
mel anima xp̄isti dulcissima. per
dulcedinem deitas xp̄isti suauis-
sima. Montes igitur a colles a ma-
gno a minores sc̄i. a gustus habe-
bunt dulcedinem a carne xp̄isti
mundissima a ab anima xp̄isti
suauissima. Tactus delectabitur
in tangendo xp̄m. Multum homo
delectatur in amicum tangendo. p. 19
in amplexando. a multū plus in
deosculando. Tunc igitur sancti
xp̄m tangent a tenebunt fratre
Can. iii. Te qui eum nec dimittā.
Tunc amplerabunt hilariter.
Prouer. iiiij. Arripe illam s. sapientiam
que ē xp̄ist⁹ a exaltabit te
a glorificabis ab ea cum eam fu-
eris amplerat⁹. Tunc oscularū-
tur dulciter. Can. viij. Quis imbi-
det te fratrem meū fugientem ve-
ra matris mee ut inueniā te foris
a deosculer te a iam me nemo des-
piciat. Xrist⁹ autem ante inca-
nationē erat in sinu patris: sed
venit foras quando naturam hu-
manam diuine nature in uitā
psone fibivit. Et illud tale os-
culum petebit genus humanum
dicens. Cantico p. 1. Osculetur me
osculo oris sui & et eam iam neō
despicet. Nec deus. q̄ multum di-
lexit: nec angelus. sed in reueren-
tiā habuit. nec dyabolus sed. S
inceps multum eam timuit. Audi-
tus satiabitur in audiendo vocem
xp̄isti que tam dulcis est ut qui
libet sanctus clamet atq̄ dicat. L.

duo Can. Sonet vox tua in auribus meis. Vox enim tuarum dulcis dicit at Aug. quod sonus tripliciter fit. aut pulsus sic in cithara et psalterio. aut flatu. sicut in organo. a cantu sicut in uoce. Iste triplex sonus in celesti pia resonabit. Sonus enim qui fit cum pulsu. sic in cithara et psalterio significat dulcissimam Christi allocutionem. Ipse. non est quemdam cithara et psalterium. Juxta illud propter exurge psalterium et cithara et ceterum. Psalterium enim sonat a superiori. cithara ab inferiori. Illa vox Christi est suauissima: que praedita est psalterio divinae nature que est natura superior et a cithara humanae nature quam est inferior. Sonus qui fit cum flatu sicut in organo significat sanctorum laude qui fuerunt spiritus sancti et spiritus sancti per ipsos sicut per organum est locutus. Petrus. In spiritu sancto inspirati locuti sunt dei sancti hoeres. Ipsius vox sancti spiritus sancto inflati in laudem et gratiam actiones prouident. Psay. xij. Gaudium et leticia inueniet in ea. gratiarum adiutorum et vox laudis. Sonus qui fit cantu. sicut in uoce significat angelicam iubilacionem. De qua scriptor Job. xxxv in Vbi eras cum me laudarent astra matutina. et iubilarent omnes filii dei. Iste igitur triplex sonus in celesti patria audietur. Unus qui catur a uoce Christi dulcissima. alius qui catur in iubilacione angelica. et tertius qui catur a gratiarum actione et laude humana.

Istud enim est officium omnium sanctorum et angelorum. continue laudare deum Augustinum. in sanctis de ciui dei. Ibimus et videbimus. amabimus et laudabimus. Ecce quid erit in fine sine fine. Nam quis alius noster est finis: nisi pervenire ad regnum cuius non est finis. In isto ergo opus non est finis regnum laborum sed dignetur esse finis nostrorum desideriorum. qui sine fine videbitur. sine fastidio amabitur sine fatigacione laudabitur. hoc munus. hic affectus. hic actus. praedictio erit omnium. sicut ipsavita erit omnibus. Ad illum finem producat nos ille qui est principium et finis. qui sine fine vivit et regnat in secula seculorum.

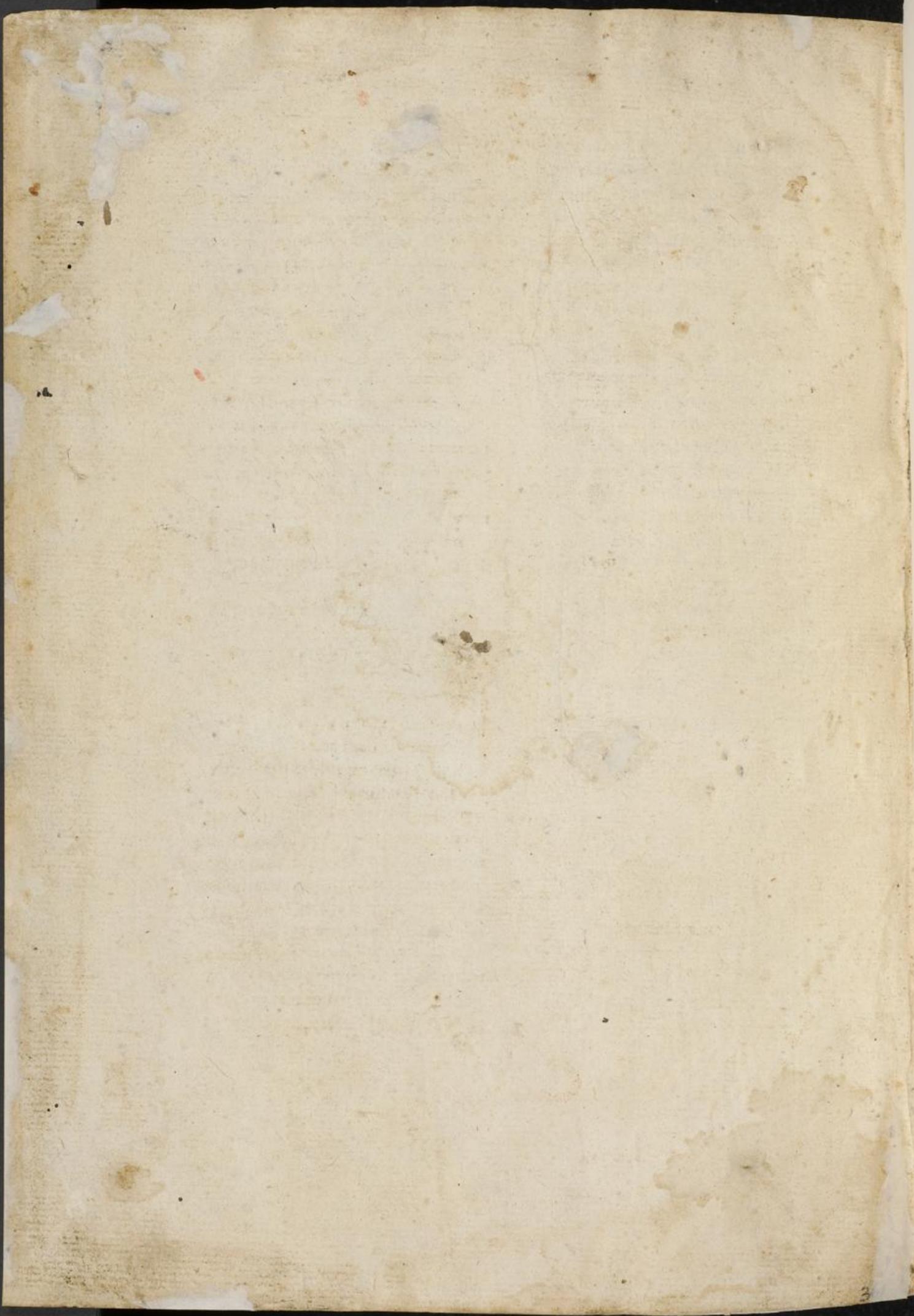
¶ Expliciunt sermones pulcherrimi ac floridissimi de tpe per annum domini Jacobi Voraginis ordinis predicatorum. quando episcopi Januensis.

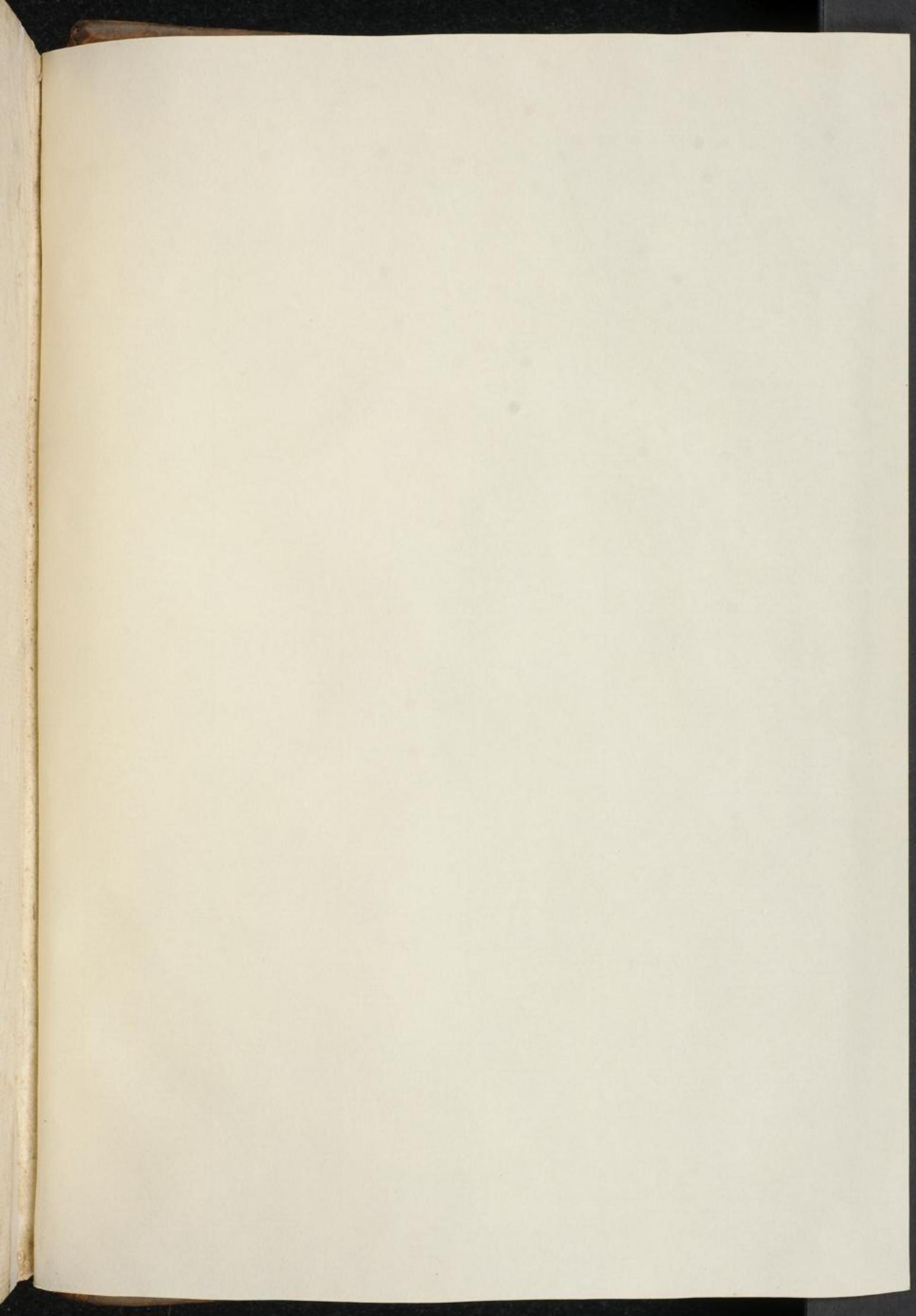
Et sic est finis laus Christi nescia finis.

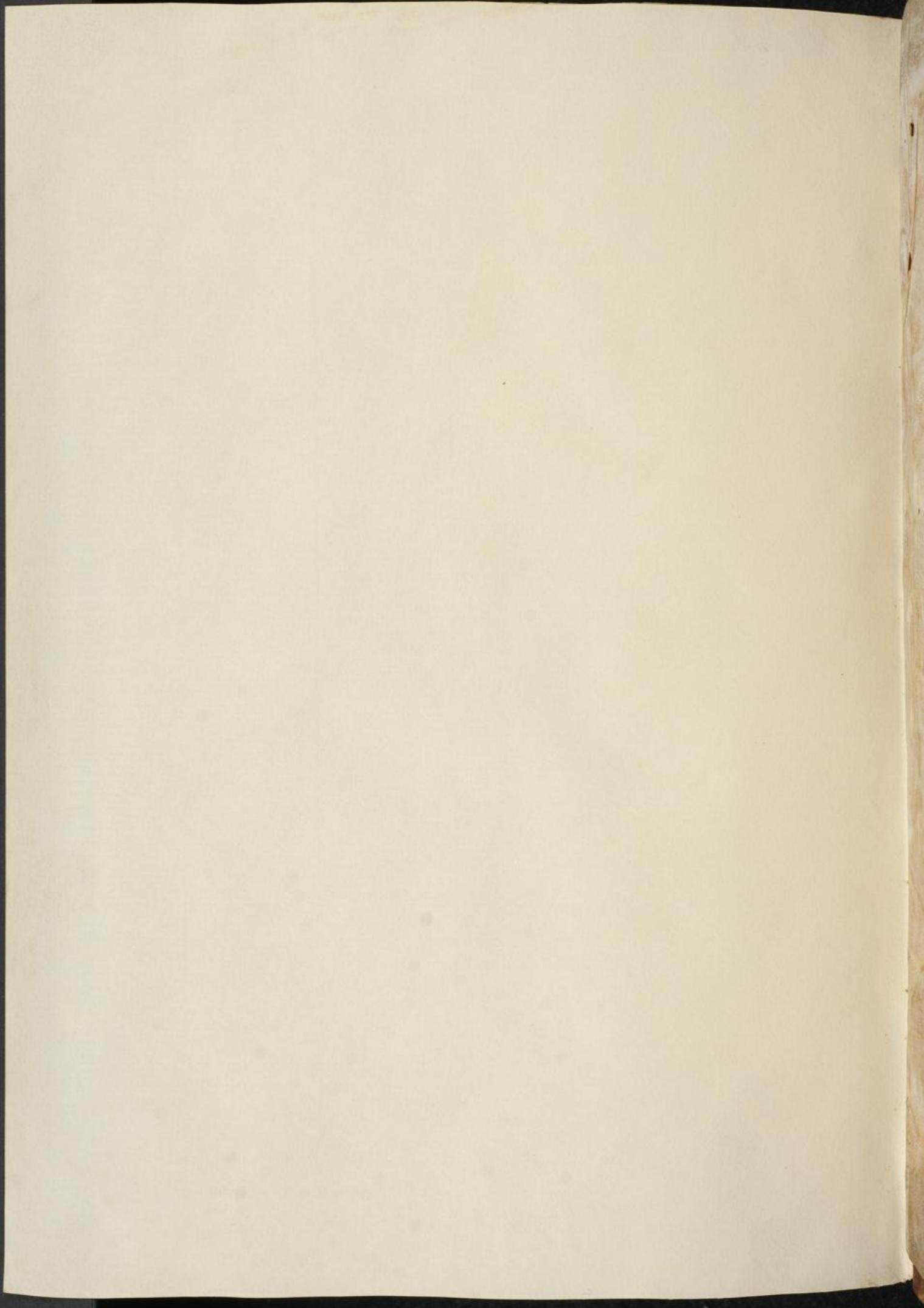

In deelende et fijn het² do gema Abus men abus orde 3
ibi vid leue uaz
crustie t verhichten

338

16000 matila
doy ly clery colon ey
fido ou traJulian

ute
expel
marchant
egreng
hendew
zenthay
higod
nra

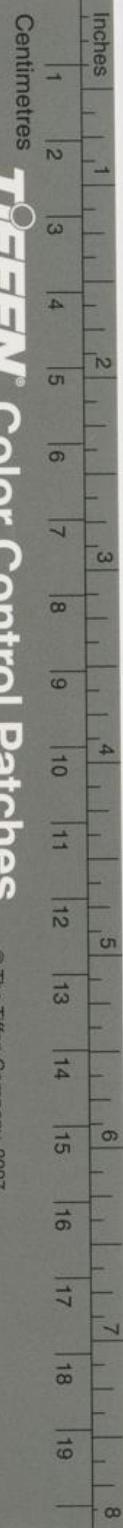
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

R G B W G Y M

TIFFEN® Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007

TIFFEN® Color Control Patches

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

